

ler regeringen. Det har noget at gøre med de dispositioner, man har foretaget i fonden.

Spørgeren spørger eksempelvis: Hvad med showet? og siger, at «det stritter i alle mulige retninger». Ja, det kan der være mange meninger om, men det er jo beslutninger, man træffer i fonden. Det er jo den måde, man praktiserer kulturpolitik på.

Jeg kan fortælle spørgeren, som har et godt bredt kendskab til dansk kulturliv, at jeg vil tro, at 3/4, måske 4/5 af alle de midler, som vi giver fra Kulturministeriets side, bliver givet under præcis tilsvarende præmisser. Man giver nogle penge, og så træffer man beslutningerne enten ude i organisationer, fonde, institutioner, bevilgende myndigheder. Det er jo den måde, man praktiserer kulturpolitik på i Danmark ud fra en demokratisk, pluralistisk synsvinkel. Man giver nogle penge, og så er der nogle mennesker, som er med til at fordele dem videre. Sådan er det også med fonden.

Ole Sohn (SF):

Jamen det princip kender jeg godt. Det ynder jeg sådan set meget. Det, der er problemet, er, at når det offentlige skal bevilge penge til en fond, så plejer det offentlige at stille nogle meget præcise krav til, hvad det er for et fundament, det bygger på, hvad det er for et formål, det har, hvad det er for et, på nudansk, output, det skal have. Det har der jo ikke været klarhed over, for hvis der havde været klarhed over det, havde man vidst fra dag et: Er det forfatterskabet, man skal fremme, er det navnet, er det brandet, der skal bruges? Alle de ting, der har ligget uklare, er stadig væk uklare.

Ministeren har jo mig bekendt også bestyrelsesmedlemmer indsat, som kan briefe, og når man så oven i købet ser den sidste redegørelse, der er kommet, hvori man siger, at alle ulykker ikke skyldes bestyrelsen, men det skyldes et britisk firma, så er spørgsmålet: Når det britiske firma nu siger det modsatte i dag, er det så ikke noget, der får ministeren til at spørge, om den redegørelse, vi har fået, så er lødig? Hvor stor er værdien af den egentlig? Det er alle de her ting, der er uklare, som ministeren vel må have et eller andet ønske om at få klargjort.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er klarhed over sagen. Jeg har fået tilsendt en redegørelse, og jeg tilsiger straks at sende denne redegørelse videre til Folketinget Kulturudvalg. I den redegørelse bliver der jo gjort rede

for hele forløbet op til det famøse show og også hele forløbet efterfølgende, og hvorfor det er blevet, som det er blevet.

Det må man jo i fonden tage konsekvensen af. Det er jo den måde, man prioriterer på. Det vil ikke være sådan, at man i det danske Kulturministerium sidder og beslutter sig til, hvordan et show skal afvikles i Parken. Det kan vi alle sammen have vores private meninger om.

Jeg konstaterer jo bare, at åbningsshowet i Parken kom til at koste f.eks. fonden 13 mio. kr. mere end budgetteret. Jeg konstaterer også, at fonden skal til at finde de penge inden for deres samlede budget. Det må de jo så prioritere, og det må de så prøve at gøre rede for. Men igen er det op til fonden selv. Der er gjort mange gode ting i H.C. Andersen-året og også i forløbet op til, og det vil der også blive i det kommende halve år. Men man må selv prioritere, selv udstikke retningslinjer og selv sørge for at være ansvarlig for sine dispositioner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 41

Holger K. Nielsen (SF):

Som bekendt er Dansk Folkeparti sprunget fra medieforliget med den begrundelse, at man ikke kan få Finansministeriet til at varetage privatiseringen af TV 2. Jeg vil godt spørge ministeren, om han kender fortilfælde på, at et forligsparti går ind og vil bestemme, hvilket ressortministerium der skal bestemme, hvordan en sag skal håndteres, og om han mener, det er udtryk for seriøsitet i det politiske arbejde, at man bruger det som begrundelse for at springe fra et så vigtigt forlig.

Derudover om kulturministeren vil medgive, at det er en fantastisk usikker sejlads, regeringen er kommet ud på med Dansk Folkeparti som forligspartner, og at det i forhold til TV 2's fremtid og hele mediesituationen er helt uholdbart, at man kører med det her meget snævre forlig.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu er det jo sådan, at det er statsministerens prerogativ at placere ressort, og i det her tilfælde blev ressort for hele medieområdet placeret hos kulturministeren.

Kl. 13.35

Regeringen har siden medieaftalens indgåelse loyalt, meget loyalt, arbejdet for gennemførel-